

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Nu skal man jo tænke tilbage på den glæde, der var i Folketingssalen, da man havde mulighed for at vedtage et af Enhedslistens forslag tidligere i dag. Jeg synes, det var sådan en glæde, man skulle unde sig selv lidt oftere. Men det bliver måske lidt besværligt i dag med det her forslag, selv om jeg må indrømme, at man jo for ca. 12 måneder siden kunne læse i Dagbladet Information, at der var flertal i Folketinget for det her forslag. Måske var der flertal præcis den dag, fordi alle havde glemt, at det var Enhedslisten, der oprindeligt havde fremsat det, og derfor troede alle, at det var en ny god idé, de selv havde fået. Man kan så konstatere, at da sommeren gik på hæld, var ideen om at oprette en vedvarende energifond af nordsømilliarderne forsvundet fra de politiske partiers ønskeseddel.

Det synes jeg er lidt bemærkelsesværdigt, lige så vel som jeg faktisk synes, at det er lidt bemærkelsesværdigt, at vi har haft en meget stor debat om velfærdsreformer, globalisering osv., og i går havde vi også en meget lang, meget grundig, og for så vidt også udmærket debat om den politiske situation i Danmark.

Det, der er bemærkelsesværdigt, er, at det, der handler om energiforsyning, stort set ikke spiller nogen rolle i de store politiske diskussioner. Energiforsyningen er sådan puttet ned i en lille skuffe for sig selv. Det synes jeg faktisk er ret ærgerligt, for spørgsmålet om energiforsyning er jo et af de allerstørste problemer og en af de største udfordringer, vi står over for. For hvordan er det nu, at vi kan sikre os, at vi også fremover har adgang til energiresourcer? Hvordan kan vi sikre, at knaphed på energi ikke fører til nye kriser og krige?

Vi er sådan set for tiden involveret i en krig i Irak, som jo også bl.a. handler om olieforsyning. Vi har set, hvordan Ruslands magt over gasforsyningen til Europa også bruges politisk af Putin og kan få alvorlige konsekvenser for borgerne i både Wien og Hamborg, og hvis den danske energipolitik går i den retning, altså gasretningen, kan vi også ende med at blive afhængige af en sådan forsyningskilde.

Vi kender også til, at klimaforandringerne nu er accepteret som noget, der kommer. Og de kommer måske, uanset hvad vi gør, men hvis vi ikke gør noget og gør noget hurtigt, bliver det meget alvorligt. Vi er også enige om nødvendigheden af at begrænse CO₂-udledningen. Vi er klar over, hvordan vores nuværende energiforbrug giver store skader på miljø og sundhed. Vi kan også konstatere, at vi i de kommende år vil se en aftagende produktion af fossile brændstoffer, samtidig med at vi kan se en stigning i forbruget, i efterspørgslen.

Der er altså ikke ret meget tvivl om, at vi har brug for en omstilling af energiforsyningen, så den går fra de fossile brændstoffer og over til vedvarende energi. Det er en af de største udfordringer, vi står over for, og det er også helt nødvendigt, at vi gør noget ved det for at sikre kommende generationer en mere bæredygtig livsform end den, vi har i dag, og sikre befolkningen mod alvorlige miljø- og forsyningskriser.

Vi er sådan set meget heldige i Danmark. Vi kan fremsætte et forslag om at tage meget vidtgående initiativer på det her område, også initiativer, som er ret kostbare, uden at nogen kan anklage os for, at det er økonomisk uforsvarligt, og at pengene ikke er der. For de er der i så rigt mål, fordi vi netop i den her situation har en stor olieproduktion i Nordsøen og store statslige indtægter.

Vi kan endda af hensyn til De Konservatives og Det Radikale Venstres nattesøvn lade være med at bruge energi – og den skal man jo ikke spilde – på at fortælle, at vi synes, det er på tide at indkræve en ekstra skat for den gigantiske ekstraprofit, som A.P. Møller og andre henter ude i Nordsøen. For vi kan faktisk godt gennemføre vores politik uden at gennemføre en forøget skatteopkrævning hos A.P. Møller, selv om vi synes, at det ville være fristende også at tage fat på det.

Vi har altså historisk høje indtægter, samtidig med at vi står i en meget afgørende situation. Det er nu, vi kan træffe valget om fremtidens energiforsyning på en måde, som sikrer fred, miljø og uafhængighed. Når vi mener, at det er nu, det er vigtigt at træffe politiske beslutninger og gennemføre nogle politisk bestemte handlinger, og ikke bare gøre som regeringen siger og satse på, at markedet nok klarer problemerne, er det faktisk også, fordi vi frygter, at de reaktioner, der kan komme på det behov for vedvarende energi, og som også har vist sig på markedet, vil komme for sent. Det vil altså give den nødvendi-